

[Wilhelm.]

nerne ikke var spurgt, som de skal ifølge deklARATIONERNE. Nu vil ministeren ophæve deklARATIONERNE med tilbagevirkende kraft fra 1975. Ja men hvis man gør det, skal kommunerne ikke spørges, og så er de lejeforhøjelser på 52 pct. lige pludselig lovlige. Dermed sker der en legalisering af to års ulovlige lejeforhøjelser; det kan man ikke komme uden om.

Henning Philipsen (SF):

Nu er det ved at være særdeles interessant vedrørende dette afsnit 1, for nu siger ministeren i sit svar til mig, at de 7 pct. i afsnit 1 er 7 pct. af den månedlige leje, som betales for november 1976. Hvis nu hr. Wilhelm har uret og ministeren har ret i, at disse lejeforhøjelser kan indbringes for boligretten, og at de er indbragt, og boligretten kommer til det resultat, at der skal være en lavere leje, så er det jo ikke længere 7 pct., der er tale om, for ministeren siger jo udtrykkeligt i sit svar til mig, at der er tale om det samme beløb i kroner og øre. Ja men hvis det nu er en leje på 1.000 kr., er det 70 kr. Hvis nu boligretten nedsætter lejen til 700 kr., er det ikke længere 7 pct.s lejeforhøjelse næste år, for så er 70 kr. mere end 7 pct.; det gør det dobbelt interessant, synes jeg.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Til bemærkningerne om tilbagevirkende kraft, som flere har været inde på, vil jeg bare understrege, at den ansøgning, der er indsendt om aflysning af disse deklARATIONER, er 1½ år gammel, og det er ifølge reglerne fra den dato, ansøgningen indsendes, at aflysningen skal ske. Der er altså ikke tale om tilbagevirkende kraft. Skulle man sige noget, måtte det være, at der har været tale om en meget sen sagsbehandling, når det har taget 1½ år, inden man kommer frem til en afgørelse.

Endelig må jeg gøre det ganske klart for hr. Kaj Hansen og andre i spørgsmålet om det, der er aftalt for lejedeklARATIONERNES ophævelse, at uanset om der har været nogen aftale eller ej, havde jeg frivilligt eller ved tvang fra domstolene været nødt til at ophæve disse lejedeklARATIONER. Det skal stå lysende klart.

Så vil jeg sige til hr. Henning Philipsen, at jeg tror, vi skal lave et regnekursus herinde, så hr. Henning Philipsen ved lejlighed kan se, at 7 pct. af ét beløb og 9 pct. af et andet beløb godt totalt kan give det samme tal, og det, jeg har sagt, er netop, at det er det beløb, det

drejer sig om. Jeg tror oven i købet, hr. Henning Philipsen eller en anden ordfører var oppe at regne ud, hvor meget denne lejestigning blev i kroner og øre – det var ordføreren for kristeligt folkeparti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Wilhelm (se foran)
forkastedes med 118 stemmer mod 20.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Udvidet adgang til realkreditbelåning) [af Halvgaard m. fl.].

(Lovforslag nr. L 85. Fremsat 2/11 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Det lovforslag, som medlemmer af fremskridtspartiet har fremsat, har til formål at udvide adgangen til realkreditbelåning af landbrugs-, skovbrugs- og gartneriejendomme samt frugtplantager. Jeg siger udtrykkeligt: har til formål, idet der, som jeg senere skal vende tilbage til, må sættes et meget stort spørgsmålstegn ved, om de foreslåede ændringer overhovedet vil tjene landbrugserhvervets interesser.

Forslaget indebærer dels en generel forhøjelse af lånegrænsen i almindelig realkredit for de nævnte kategorier af ejendomme fra 50 pct. til 60 pct., dels ønsker man ved lovforslaget at udvide adgangen til belåning af om- og tilbygninger, grundforbedringsarbejde, etablering af vandingsanlæg og lignende forbedringsarbejde. Baggrunden for lovforslaget er ifølge bemærkningerne, at fremskridtspartiet principielt er tilhænger af, at realkreditlovens restriktioner gradvis fjernes for alle kategorier af ejendomme. Som argumentation herfor anføres det, at folketingets ustandselige ændringer i lånegrænser og lånevilkår etc. har yderst uheldige virkninger for hele realkreditområdet, specielt for jordbrugserhvervene, fremhæves det, og at ønsket om en lempelse er særlig aktualiseret på grund af tørken i sommer. Må jeg indledningsvis bemærke, at jeg for det første finder, at det er en højst besynderlig argumentation for at ændre reglerne om belåning af